

ΚΑΙΤΣΑ

Έκδοση των Απανταχού Καιτσιωτών

ΕΔΡΑ: Πατησίων 4, Αθήνα 106 77 • Περίοδος Γ' - Χρόνος 27ος • Αριθμός Φύλλου 122 • Ιανουάριος - Μάρτιος 2022
e-mail: sylogos. kaitsa@gmail. com w/s: sylogoskaitioton. blogspot.com - www. makryrrachi. gr

Το άρθρο της Προέδρου

ΠΟΛΕΜΟΣ ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΗΡ

Σε προηγούμενα φύλλα αναφερόμαστε σ' έναν άλλο πόλεμο. Άροτρο. Είχαμε να αντιμετωπίσουμε ένα αόρατο εχθρό. Τον κορονοϊό. Ξαφνικά απ' αυτόν τον υγειονομικό εχθρό το ενδιαφέρον μας μεταποίησε στον πόλεμο, όπως τον έχουμε συνήθωσ στο μυαλό μας. Δεν είναι που εξέλειψε ο υγειονομικός εχθρός, αλλά υπεριοχύει πια, ο πόλεμος στην Ουκρανία. Όχι ιδιαίτερα μακριά απ' την αυλή μας. Άλλα τι σημασία έχει η απόσταση, την ώρα που ακούγεται πως η απειλή μπορεί να γίνει παγκόσμια; Και είδαμε ξαφνικά, πως οι λοιπωματούλογοι σχεδόν αντικαταστάθηκαν στα μέσα μαζικής ενημέρωσης από τους διεθνολόγους και τους στρατιωτικούς αναλυτές. Εκεί, που πιστεύαμε πως όλος ο πλανήτης είναι αντιμέτωπος με έναν αόρατο υγειονομικό εχθρό, ξαφνικά πάλι δύναμις εναντίον δυνάμεως. Λαός εναντίον λαού. Άνθρωπος εναντίον ανθρώπου.

Τί να πούμε; Τα λέει όλα η βιωμένη εμπειρία, που μας παρέδωσαν στοχαστές, φιλόσοφοι, επιστήμονες, πνευματικοί και απλοί άνθρωποι, που κατοίκησαν τον πλανήτη Γη. «Πόλεμος πάντων μὲν πατήρ ἐστί, πάντων δὲ βασιλεὺς, καὶ τοὺς μὲν θεοὺς ἔδειξε τοὺς δὲ ἀνθρώπους, τοὺς μὲν δούλους ἐποίησε τοὺς δὲ ἐλευθέρους» στοχάστηκε ο ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ. Φράση φιλοσοφική, που κατέστη σπουδαίο γνωμικό, όπως τονίζει ο γλωσσολόγος, (Πόλεμος πάντων πατήρ εστι). Μ' άλλα λόγια «όποια πέτρα κι αν σηκώσεις», που λέει ο λαός, τον πόλεμο θα βρεις από κάτω. Σύγκρουση ομάδων αντιπάλων. Για συμφέροντα. «Διά τὴν των χρημάτων κτήσιν πάντες οι πόλεμοι γίγνονται» διιευκρίνιζε ο ΠΛΑΤΩΝ. Και θα έλεγα πως τα χρήματα επειδή προέχονται απ' το ρήμα χρώμαι, που σημαίνει χρησιμοποιώ, είναι τα χρήσιμα. Πολεμάει κανείς για ό,τι του είναι χρήσιμο. Ή για ό,τι νομίζει πως του είναι χρήσιμο. Οικονομία, δόξα, γόγυτρο, ισχύ, άλλο;

Στην προκειμένη περίπτωση δεν ξέρω τι (ή τι νομίζει πως) χρειάζεται η κάθε πλευρά. Ούτε έχω σκοπό κι ανάλογη γνώση να κάνω πολεμική ανάλυση. Διαπιστώνεται όμως, πως σε περίοδο ειρήνης προετοιμάστηκε αυτός ο πόλεμος ένθεν κακείθεν. Τόσο η Ρωσία όσο κι ο στρατιωτικός βραχίονας του Δυτικού κόσμου έπαιζαν πολεμικό σκάκι ώστε να επιτύχουν το τελικό ρουά μάτ. Αποτέλεσμα; Αίμα, νεκροί, ακρωτηριασμένα σώματα, ζωές νέων ανθρώπων, που ήταν στη μέση, αγνώσια, φόρος και ίχοι, που τρομάζουν. «Δεν είναι κανενός οι άνθρωποι», έλεγε ο γέρων ΑΝΑΝΙΑΣ. «Είναι του Θεού, γιατί τους σκοτώνουν;» Και επιπλέον καταστροφές υποδομών, αιωνόβιων κτιρίων και βούλιαγμα πόλεων ολόκληρων. Προσφυγοποίηθηκαν οι άνθρωποι της περιοχής κι όσοι εγκλωβίστηκαν παίζουν παιχνίδια με το θάνατο. Ταυτόχρονα σείεται όλος ο πλανήτης απ' τις συνέπειες αυτής της σύρραξης. Ακρίβεια κι απειλή επιστιμού σείουν την οικουμένη. Όμως η σκέψη μας είναι κυρίως με τους ανυπεράσπιστους, που οδηγούνται ως σφάγια στους πολεμικούς βωμούς. Άλλα έτσι είναι ο πόλεμος. Η κάθε μορφή πολέμου. Είναι μια δύναμη της φύσης, λένε οι φύλασσοφοι. Θέλει την επιβίωση του ισχυρότερου. Δεν έχει σημασία αν συμβαίνει καλώς ή κακώς. Φτάνει να επιβιώσει ο ισχυρός. Ή να επικρατήσει το γόγυτρο του. Όποιος κι αν είναι. Υπερδύναμη, κράτος, ομάδα, άνθρωπος; Με όποιο κόστος. Κι ας μη ζήσει ο κόσμος. Και με τον πόλεμο το καλό γίνεται κακό και το κακό καλό. Άλλα έτσι είναι. Δεν διδαχθήκαμε από την ιστορία. Σήμερα περισσότερο από κάθε άλλη φορά ο σύγχρονος κόσμος θεωρεί την φιλανθρωπία, την πραότητα, την αυταπάρνηση και την μετάνοια, μεσαιωνικά κατάλοιπα. Ή θρησκευτικά βίτσια. Ενώ θα έπρεπε να γνωρίζουμε ότι το καλό και το κακό δεν είναι μονάχα θρησκευτικές αλλά κυρίως πολιτικές αξίες. Και καλό δεν είναι ο πόλεμος. Ολόκληρος ο θαυμαστός αρχαίος Ελληνικός πολιτισμός, που όλος ο πλανήτης ενστερνίζεται σε κάθε του έκφανση στηρίχθηκε στο διαχωρισμό του καλού και του κακού. Π.χ. ο ΗΡΑΚΛΗΣ κλήθηκε να επιλέξει το δρόμο της αρετής ή τής κακίας. Οι διαπραγματεύσεις για την αποφυγή του πολέμου δεν θα αποτελούσαν εξ' αρχής δρόμο αρετής;

Τέλος πάντων. Μπορεί και να ξέφυγα. Θέλω να πω, πως τέτοιους είδους πόλεμοι δεν προάγουν το καλό. Όπως και να έχει. Δεν μας το έδειξε η ιστορία; Ως πότε ο κόσμος θα προετοιμάζει τέτοιους είδους πολέμους; Ως πότε ο άνθρωπος θα πολεμάει τον άνθρωπο; Κι αφού ο πόλεμος είναι πατέρας των πάντων ας βρούμε άλλους αντίπαλους. Ας πολεμήσουμε με τον εγωισμό μας, την οργή, το μίσος, τη ζήλεια, την ματαιοδοξία, τα πάθη μας γεννικότερα. Ας ευχηθούμε να επικρατήσει στη γη και στη γειτονιά του καθένα ειρήνη. Για να ζήσει ο κόσμος.

Καλή Ανάσταση
Ευδοκία Οικονόμου

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ 2022

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας, σε συνεδρίασή του αποφάσισε, καλώς εχόντων των πραγμάτων και αν το επιτρέψουν οι συνθήκες, να πραγματοποιηθούν οι εκδηλώσεις στην ΚΑΙΤΣΑ στις 19 και 20 Αυγούστου. Για λεπτομέρειες θα αναφερθούμε στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας.

Προς το παρόν ευχόμαστε από καρδιάς, καλό υπόλοιπο Σαρακοστής και καλή Ανάσταση σε όλους με υγεία και ειρήνη!

Το Δ.Σ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ – ΠΑΡΟΤΡΥΝΣΗ

Συμβαίνει μερικές φορές συγχωριανοί μας, να απευθύνονται στο Σύλλογο μας προς εύρεση εργασίας. Ύστερα απ' αυτό παρακαλούμε τους εργοδότες Καιτσιώτες ή φίλους της εφημερίδας μας, όπως μας ενημερώνουν για τυχόν ανάγκες στις επιχειρήσεις τους. Ας βοηθάμε όπου μπορούμε. Σας ευχαριστούμε.

Το Δ.Σ.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου του χωριού μας κ. Βασίλειος Δικόπουλος μέσω της εφημερίδας μας,
ευχαριστεί:

- Το Δήμαρχο Δομοκού κ. Χαρ. Λιόλιο και το Δημοτικό Συμβούλιο για την αποστολή εκχιονιστικών μηχανημάτων, αλατιού και ανθρώπινου δυναμικού για τον εκχιονισμό των βασικών δρόμων του χωριού μας, τις μέρες του χιονιά στην

Καιτσα. Ευχαριστεί επίσης για λογαριασμό των συγχωριανών τους κ. Αργύρη Ιωαν. Καραμέρη και κ. Αναστάσιο Ιωαν. Θανασιά, για την αφιλοκερδή προσφορά τους στον εκχιονισμό των παραδρόμων της Καιτσας.

- Το Δήμο Δομοκού και την Περιφέρεια Φθιώτιδας για την αποστολή γκρείτερς για την διάνοιξη των δασικών δρόμων πυροπροστασίας στην ΠΑΛΙΟΚΑΪΤΣΑ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΣΠΟΥΔΕΣ - ΠΤΥΧΙΑ

- **Ο Χουσιάδας Κωνσταντίνος του Δημητρίου**, γιος Γιώτας Καρπούζα και εγγονός Γεωργίου Καρπούζα, εισήχθη στο Τμήμα Μηχανικών Τοπογραφίας και Γεωπληροφορικής της Σχολής Μηχανικών του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής.
 - **Η Ζωή Κικινή**, κόρη της Μαρίας Παπαδημητρίου, εγγονή του Γιώργου Παπαδημητρίου (Παπαδή), έλαβε το πτυχίο του Τμήματος της Κοινωνικής Ανθρωπολογίας, του Παντείου Πανεπιστημίου Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών.
- Συγχαρητήρια και καλή σταδιοδρομία!

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Στις 9-2-2022 η **Ευαγγελία Λαιμού**, κόρη της Μαίρης Αργύρη - Λαιμού και ο **Φραντζέσκο Ρόκα Σιράζα** απέκτησαν το δεύτερο παιδί τους, την Λίβια Ρόκα Σιράζα - Λαιμού.
 - Στις 16-2-2022 ο **Δημήτριος Καρανούτσος** του Πέτρου και της Μαριούλας και η **Μαρία Κουτσοκέρα** του Βασιλείου, απέκτησαν το πρώτο τους παιδί, αγοράκι.
 - Στις 17-2-2022 ο **Φώτης - Φεράτης Νικόλαος**, γιος της Θωμαής Νικ. Φεράτη και η **Ελευθερία Καραπάνου** απέκτησαν το πρώτο τους παιδί, κοριτσάκι.
- Να σας ζήσουν και καλότυχα!

ΠΕΝΘΗ

- Στις 9-8-2021 πέθανε ο **Ευάγγελος Πιπέρας**, ετών 79. Η κηδεία του έγινε στα Βασιλικά Λέσβου.
 - Τον Οκτώβριο 2021, πέθανε η **Τούλα Θεμιστ. Καρπούζα**, ετών 89. Η κηδεία της έγινε στην Αθήνα.
 - Στις 3-1-2022 πέθανε η **Αλεξάνδρα Ηλία Παπαδοκοτσώλη**, ετών 86. Η κηδεία της έγινε στην Καΐτσα.
 - Στις 5-1-2022 πέθανε ο **Γεώργιος Πιπέρας**, ετών 86. Η κηδεία του έγινε στη Λαμία.
 - Στις 4-12-2021 πέθανε ο **Κωνσταντίνος Ρίζος** από τη Λεύκα Δομοκού, σύζυγος Παρασκευής Πατρίδα, ετών 86. Η κηδεία του έγινε στη Λάρισα.
 - Στις 26-2-2022 πέθανε ο **Απόστολος Λιανοπίτης**, 87 ετών. Η κηδεία του έγινε στην Καΐτσα.
 - Στις 11-3-2022 πέθανε ο **Δημήτριος Κόρδης**, ετών 92. Η κηδεία του έγινε στην Καΐτσα.
- Καλό Παράδεισο.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

- Στις 2-1-2022 έγινε το σαρανταήμερο μνημόσυνο του **Κωνσταντίνου και της Αναστασίας Τσεκούρα** στην Καΐτσα.
 - Στις 23-1-2022 έγινε στην Καΐτσα το τρίχρονο μνημόσυνο του **Χρήστου Χριστίσα**.
 - Στις 2-3-2022 έγινε το σαρανταήμερο μνημόσυνο του **Απόστολου Λιανοπίτη** στην Καΐτσα.
- Καλή ανάπτωση.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ

- Στις 22-2-2022 έγινε **πανηγυρικός Αρχιερατικός εσπερινός** προς τιμήν του **Άγιου Πολυκάρπου** στην ομώνυμη εκκλησία του χωριού μας.
- Στις 23-2-2022 έγινε **Θεία Λειτουργία** στον **I.N. Άγιο Πολυκάρπου** της Καΐτσας με αφορμή την εορτή του.

«ΚΑΪΤΣΑ»

Εφημερίδα του Συλλόγου των Απανταχού Καΐτσιων Μακρυρράχης Φθιώτιδας

Εκδίδεται ανά τρίμηνο

- **ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:** ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΪΤΣΙΩΤΩΝ
- **ΕΚΔΟΤΗΣ:** ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΪΤΣΙΩΤΩΝ
- **Συντακτική Επιτροπή:** Ευδοκία Οικονόμου, Μαίρη Αργύρη, Στυλ. Καρανούτσου, Μαρ. Παπαδημητρίου, Σερ. Σπουρνιάς, Ευθ. Ταγκαλάκη, Ευφοσύνη Δασκαλοπούλου.
- Έδρα: Πατησίων 4, Αθήνα 10677, Τηλ./Fax 210-3819693, 6944797439
e-mail: sylogos.kaitsa@gmail.com
ws: sylogoskaitson.blogspot.com

Τυπογραφείο «ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ», Ρήγα Παλαμήδη 5, Αθήνα,
Τηλ./Fax 210-3243158, e-mail: andrikou2004@yahoo.gr

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Τα άρθρα της εφημερίδας απηχύνουν τις προσωπικές αποψεις των συγγραφέων και όχι κατ' ανάγκη το Δ.Σ. του Συλλόγου. Επιστολές και άρθρα με υβριστικό περιεχόμενο ή ανυπόγραφα δεν θα δημοσιεύονται.

«ΚΑΪΤΣΑ»

ΜΝΗΜΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΛΙΑΝΟΠΙΤΗ

Στις 26-2-2022 έφυγε από τη ζωή ο **Απόστολος Λιανοπίτης** σε ηλικία 87 ετών. Ο δικός μας Τόλιας. Άνθρωπος και χωριανός της συναίνεσης, της ομόνοιας, της αρχοντιάς. Ισως υπήρξε ο μεγαλύτερος υποστηρικτής του Συλλόγου. Απ' τα ιδρυτικά μέλη του και υπήρξε αντιπρόσωπος του Δ.Σ. Πάντα υποστηρικτής, πάντα παρών και στα τελευταία, όσο κράταγαν τα πόδια του δεν έλειψε από καμιά δραστηριότητα του Συλλόγου. Κυρίως στην Αθήνα.

Με το απίστευτο χιούμορ, τις παλιές ιστορίες του χωριού και με την αξεπέραστη τραγουδιστική δημοτική και ρεμπετική φωνή του. Τον θυμάμαι από μικρή να τραγουδά σε διάφορες συνάξεις με τον αειμνηστο πατέρα μου και να λένε ιστορίες του χωριού και της Ρούμελης. Άλλα και αργότερα, όσο ασχολούμαι με το Σύλλογο, ήταν συχνά παρών και έλεγε, έλεγε και τραγουδούσε. Με τη γνωστή του σεμνότητα και σοβαρότητα. «Για το χωριό και την παλιά εποχή, βιβλίο γράφω», μας έλεγε στις συναντήσεις μας ο Τόλιας.

Πάντα πρότεινε μαζώδεις χωριανών στην Αθήνα, για να θυμηθούμε το χωριό και να «ξεπονέσουμε», όπως έλεγε. «Θα με βρείτε καθημερινά στο κέντρο της Αθήνας», υπενθύμιζε. Σε μεζεδοπωλείο της πλατείας Κάνιγγος, ήταν το στέκι του. Μας μάζεψε αρκετές φορές καμιά εικοσαριά άτομα και τον απολαμβάναμε.

Αγαπούσε το χωριό και ο ίδιος ήταν αγαπητός στους χωριανούς. Όσα καλά και να πούμε, θα είναι λίγα για τον Τόλια. Τον εκτιμήσαμε πολύ. Μεγάλη απώλεια το φευγιό του. «Εσείς οι νεότεροι μην αφήσετε το Σύλλογο. Και να παροτρύνετε και τους πιο νέους», έλεγε συχνά. Μακάρι Τόλια. Η επιθυμία σου να είναι πάντα πραγματικότητα. Την τελευταία του κατοικία, την ήθελε στην Καΐτσα. Η γυναίκα του και τα δύο του αγόρια την πραγματοποίησαν. Κι έτσι αναπαύεται στην πατριδική γη. Θερμά συλλυπητήριά στους οικείους.

Καλό παράδεισο, αγαπητέ μας Τόλια!

E.OI.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ ΣΤΗΝ ΚΑΪΤΣΑ

Στις 22-2-2022, Τρίτη απόγευμα, προσκεκλημένος του **παπα Δημήτρη** του χωριού μας, ήταν ο **Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ.κ. Συμεών**, προκειμένου να παραστεί στην γιορτή του Αγίου Πολυκάρπου της

ομώνυμης εκκλησίας του χωριού μας. Έτσι πραγματοποιήθηκε πανηγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός την παραμονή του Αγίου Πολυκάρπου με την παρουσία του Δεσπότη, του Δημάρχου Δομοκού, Αντιδημάρχων, του

Προέδρου του Συμβουλίου του χωριού μας, των τοπικών Συμβουλών, εκπροσώπων του Συλλόγου Γυναικών Καΐτσας και πλήθους κόσμου. Τον Σύλλογό μας εκπροσώπησε ο Ταμίας του Συλλόγου μας κ. Σεραφείμ Σπουρνιάς. Ανήμερα της εορτής του Αγίου, **Τετάρτη 23-2-2022** πραγματοποιήθηκε Θεία Λειτουργία στην εκκλησία του Αγίου Πολυκάρπου. Βοήθεια όλων μας ο Άγιος και του χρόνου με υγεία και ειρήνη.

ΚΟΠΗ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ ΚΑΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΪΤΣΑΣ

Το Σάββατο 26-3-2022 ο **ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΪΤΣΑΣ** έκοψε τη βασιλόπιτα στο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ του χωριού μας με όλα τα μέτρα κατά του κορονοϊού.

Στην εκδήλωση παρευρέθηκαν **ο παπα-Δημήτρης του χωριού μας**, που ευλόγησε τη βασιλόπιτα, **ο Δήμαρχος Δομοκού κ. Χαράλαμπος Λιόλιος**, **ο Αντιδήμαρχος κ. Ανδρέας Λαϊνάς**, **ο Πρόεδρος του Συμβουλίου του χωριού μας κ. Βασίλειος Δικόπουλος**, **ο Τοπικός Σύμβουλος κ. Γεώργιος Γιαννακάκης** και πλήθος κόσμου.

Στην εκδήλωση σημειώθηκε μεγάλη επιτυχία και οι παρευρισκόμενοι εκτός από την πίτα γεύτηκαν και Καιτιώτικα εδέσματα, ενώ περιηγήθηκαν το Λαογραφικό Μουσείο του χωριού μας.

Μετά την κοπή της πίτας πραγματοποιήθηκαν οι εκλογές για την ανάδειξη νέου Δ.Σ. και Ε.Ε.

Το Διοικητικό Συμβούλιο συστάθηκε σε σώμα ως εξής:

Πρόεδρος:	Ευσταθία Τριαντοπούλου.
Αντιπρόεδρος:	Βασιλική Π. Ζαβού.
Γραμματέας:	Θώμη Γώγου-Παπακωνσταντίνου.
Ταμίας:	Ευαγγελία Σταυροπούλου -Καρανούτσου.
Ειδική Γραμματέας:	Ευαγγελία Θανασιά.
Μέλη:	Βούλα Γουρούνα. Θωμαή Ν. Φεράτη.

Αναπληρωματικά μέλη εξελέγησαν η Φωτεινή Δρίτα -Μόσχου και η Μαρία Γκαμήτσου.

Εξελεγκτική Επιτροπή εξελέγησαν η Γεωργία Βασ. Φεράτη, η Μαρία Ανδ. Καρασίκη, η Αμαλία Σανίδα και η Παναγιώτα Λότσου-Αναστογιάννη

Συγχαρητήρια κορίτσια και καλή δύναμη!

Η Πέτρινη Θολωτή Γέφυρα στα «Πέντε Μύλια»

Μεγάλο είναι το ενδιαφέρον και η επιθυμία όλων μας, που έχει εκδηλωθεί από αρκετά χρόνια και συνεχίζεται καὶ τώρα, για την αποκατάσταση της Γέφυρας, ώστε να αναδειχθεί και να ικανοποιήσει κάθε ανεξίτηλη θύμηση και συναίσθημά μας και να αποτελέσει ιδιαίτερα πόλο έλξης για τους επισκέπτες της περιοχής.

Αρκεί να ...μπορεί. Να μπορεί δηλαδή να πραγματοποιηθεί ο ποθητός στόχος. Με την έννοια η Γέφυρα να είναι σε θέση να δεχθεί τις ενδικυνόμενες παρεμβάσεις και εργασίες για τη ΣΩΣΤΗ αποκατάσταση της.

Μετά την ενασχόληση μου κατά κάποιο τρόπο με το Θέμα, στο απώτερο (1989) και το ... σχετικά πρόσφατο (2004) παρελθόν, σημειώνω ότι:

Η ΟΡΘΗ αποκατάσταση της Γέφυρας πρέπει να προσδιορισθεί από εξειδικευμένους μελετητές, οι οποίοι θα ορισθούν αρμοδίως για να ασχοληθούν με το Θέμα. Από τη στιγμή που η σχετική μελέτη θα είναι θετική, θα οδηγηθεί για την έγκρισή της αρμοδίως. Και μετά από αυτά ακολουθεί η φάση της χρηματοδότησης και η λοιπή αναγκαία διαδικασία.

Για την αντιμετώπιση ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΑ του όλου Θέματος χρειάζεται συνεχής, ΑΔΙΑΚΟΠΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ με θέληση, με μεθόδευση και με υπομονή και επιμονή.

Προϋπόθεση για την οποιαδήποτε κίνηση και εργασία στη Γέφυρα είναι η διευκρίνιση από την αρμόδια Εφορεία Αρχαιοτήτων αν η Γέφυρα είναι χαρακτηρισμένη ως ΜΝΗΜΕΙΟ. Αν ΟΧΙ, τότε χρειάζεται Απόφαση της αρμόδιας Υπηρεσίας για να χαρακτηρισθεί ως ΜΝΗΜΕΙΟ ή ΟΧΙ. ΜΕΤΑ ...η άλλη πορεία.

Για την ιστορία σημειώνω ότι Αιτήσεις για το Θέμα, έστω και χωρίς κανένα αποτέλεσμα, επειδή δεν κινήθηκε η αναγκαία διαδικασία, είχαν κατατεθεί:

- 1) Από τον Σύλλογο Αθηνών προς το Υπουργείο Πολιτισμού στις 23-1-1984, με Πρόεδρο τον Κώστα Αντωνούλα και Γραμματέα τον Νίκο Παπαϊωάννου.
- 2) Από τη Κοινότητα Μακρυρράχης προς την Υπηρεσία Βυζαντινών Μνημείων Λάρισας στις 24-5-1989 με Πρόεδρο τον Αθανάσιο Καραϊσκό.
- 3) Από τον Δήμαρχο Ξυνιάδας Γιώργο Τσιαγκλάνη με το Αριθ. 2985/19-7-2004 έγγραφο προς την 7η Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων-Λάρισα.

Πληροφοριακά σημειώνω ότι μετά το παραπάνω έγγραφο έγινε αυτοψία αρμοδίου υπαλλήλου και εστάλη στον Δήμο Ξυνιάδας το Αριθ. 5759/30-9-2004 έγγραφο της Υπηρεσίας αυτής, στο οποίο, πέραν των άλλων, αναφέρονται:

«.... Η κατασκευή της γέφυρας θα μπορούσε να τοποθετηθεί χρονικά κατά τη μεταβυζαντινή περίοδο και πιθανόν τον 18ον αιώνα. Η κατάσταση διατήρησης της γέφυρας είναι σχετικά καλή, με μικρής εκτάσεως φθορές στο κατάστρωμά της. Προτείνεται η συντήρηση και η αποκατάστασή της και για το λόγο αυτό πρέπει να συνταχθεί μελέτη συντήρησης-αποκατάστασης και συγχρόνως.....».

Έτσι φθάνουμε στο προκείμενον, σε αυτό δηλαδή για το οποίο γίνεται λόγος.

Υπόψη των προηγουμένων, η όλη διαδικασία και οι αναγκαίες ενέργειες πρέπει να γίνουν από τον θεσμικό φορέα που έχει δικαιοδοσία επί του Θέματος.

Αυτός είναι ο Δήμος Δομοκού, ο οποίος σε συνεργασία με την καθ' ύλην αρμόδια Υπηρεσία, την Εφορεία Αρχαιοτήτων, θα φέρουν σε πέρας την όλη υπόθεση, με τη συνδρομή του καθενός μας για ό,τι και όσο μπορεί, με πρωτοστάτες τη Κοινότητα Μακρυρράχης και τον Σύλλογο Αθηνών. Κάθε αλλη λίνηση είναι στον αέρα!

Έτσι το όλο βάρος και η ευθύνη για την αντιμετώπιση αυτού του Θέματος- Εκκρεμότητας πέφτει στον Δήμαρχο Δομοκού, τον κ. Χαράλαμπο Λιόλιο. Προσωπικά γνωρίζω ότι ο σημειρινός Δήμαρχος αντιμετωπίζει με μεγάλη υπευθυνότητα, μεθοδικότητα και αποφασιστικότητα όλα τα Θέματα αρμοδιότητάς του για να υπηρετήσει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τους Δημότες και τον Τόπο.

Έτσι πιστεύω πως άμεσα και ριζικά θα αντιμετωπίσει και τη συζητούμενη εκκρεμότητα με τη Γέφυρα στα «Πέντε Μύλια» Μακρυρράχης, για την αποκατάσταση και την ανάδειξη της σε αξιόλογο για όλη τη περιοχή ΜΝΗΜΕΙΟ!

ΛΑΜΙΑ 15-03-2022
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΪΣΚΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου ενημερώνει τους απανταχού Καιτιώτες - μέλη του, ότι λόγω της συνεχιζόμενης οικονομικής κρίσης και της σημαντικής μείωσης των ταμειακών διαθεσίμων του Συλλόγου, είναι πλέον αναγκαία η καταβολή της ετήσιας συνδρομής, προκειμένου να καλυφθούν τα λειτουργικά έξοδα του γραφείου και η εκτύπωση και αποστολή της εφημερίδας. Παρακαλούμε για τη συνδρομή σας - οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου, με κατάθεση στον τραπεζικό λογ/σμό:

**ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ με
IBAN № GR9601101550000155-29619031
Ευελπιστούμε ότι θα ανταποκριθούν
όλοι οι συγχωριανοί στην έκκλησή μας.**

Πώς να μιλήσουμε στα παιδιά για τον πόλεμο, την απώλεια και για αυτούς που χάνουν την πατρίδα τους

Γράφει η κα Μερόπη Μιχαλέπη (Ψυχολόγος, ψυχαναπλύτρια, ιδρύτρια ινστιτούτου Κοιτίδα, Μέλος της Ελληνικής Ψυχαναπλυτικής Εταιρείας της Διεθνούς Ψυχαναπλυτικής Ένωσεως και της Ελληνικής Ψυχοσωματικής Εταιρείας)

Παιδιά και οικογένειες πρόσφυγες, μωρά που έρχονται στον κόσμο μέσα σε υπόγεια καταφύγια, σκηνές και ιστορίες απώλειας και αβάσταχτου πόνου κατακλύζουν και πάλι τις οθόνες μας, βάζοντας μέσα στον ιδιωτικό μας χώρο, κάτι που θέλουμε να ξεχνάμε: ότι η βία και η καταστροφικότητα υπάρχουν αμείστητα, τόσο κοντά μας. Υπάρχουν περισσότερα βρέφη και οικογένειες πρόσφυγες, από ό,τι έχουν υπάρξει μέχρι σήμερα: Από τα 26 εκατομμύρια πρόσφυγες παγκοσμίως, περισσότεροι από τους μισούς είναι παιδιά κάτω των 18 ετών. Όμως το συγκλονιστικότερο όλων είναι ότι δεν δίδεται χώρος στα βρέφη, στα νήπια και τα μικρά παιδιά να αφηγηθούν την ιστορία τους και αυτό βαθαίνει ακόμη περισσότερο το τραύμα τους. Το υποκειμενικό βίωμα των παιδιών μπαίνει σε δεύτερη μοίρα εν σχέση με αυτό των ενηλίκων. Τα μικρά παιδιά πληρώνουν χωρίς αμφιβολία το μεγαλύτερο τίμημα από τη μακροχρόνια επίδραση του πολέμου και του ξεριζώμου στη ζωή τους. Οι στοιχειώδεις ανάγκες και τα δικαιώματα των μικρών παιδιών για υγειεινή και θρηπτική τροφή, κατάλληλη ιατροφαρμακευτική φροντίδα, στέγη, εκπαίδευση και μία οικογένεια που τους παρέχει ασφάλεια και αγάπη, πάνουν να εφίστανται σε καιρό πολέμου.

Τις παραπάνω ανάγκες τις ικανοποιούν οι ενήλικες, οι οποίοι σε καιρό πολέμου πάσχουν οι ίδιοι από τις ψυχολογικές συνέπειες του τραύματος του πολέμου, έτσι ώστε να βρίσκονται σε αδυναμία να ανταποκριθούν στις ανάγκες των παιδιών τους. Κατά συνέπεια, τα αποτελέσματα του πολέμου απλώνονται σε όλα τα στρώματα της φροντίδας από την οποία εξαρτώνται τόσο η σωματική όσο και η ψυχική επιβίωση και ανάπτυξη των μικρών παιδιών.

Και τα παιδιά τα οποία προφυλαγμένα στην ασφάλεια του σπιτιού τους, παρατηρούν αυτό που ζούν τα παιδιά του πολέμου; Πώς βιώνουν αυτή την εμπειρία που έρχεται να καταργήσει εκ θεμελίων τον μύθο που τους καλλιεργεί η κοινωνία, η οικογένεια, το σχολείο: ότι τα παιδιά τα προστατεύουμε;; Έρχονται αιφνίδια αντιμετώπια με μία νέα πραγματικότητα, που αποκαλύπτεται στις οθόνες τους και από τις διηγήσεις των μεγάλων, με ωμό και απρόβλεπτο τρόπο: ότι και τα παιδιά υφίστανται τον θάνατο, καταστρέφεται η βάση της ασφάλειας τους, εξορίζονται, ορφανεύουν, χάνουν το σπίτι, το σχολείο, τις παιδικές χαρές και την πατρίδα τους, χάνουν δηλαδή όλα όσα αποτελούν το καταφύγιο και την βάση ασφάλειας κάθε παιδιού. Αυτή η υλική και ψυχική απογύμνωση που αποκαλύπτεται μπροστά τους, είναι βαθειά τραυματική

για τα παιδιά. Διαπιστώνουν ότι από την μία στιγμή στην άλλη μπορεί να καταστραφεί το περίβλημα τους, το πλαίσιο μέσα στο οποίο χρειάζονται να υπάρχουν ώστε να αναπτυχθούν: η Κοιτίδα τους.

Τα παιδιά που παρατηρούν την βία και την ορφάνια που υφίστανται άλλα παιδιά, αν εκτίθενται παρατεταμένα στις εικόνες που μεταδίδουν όλα τα παραπάνω, είναι αποδεδειγμένο από πολλές έρευνες ότι μπορεί να εμφανίσουν διαταραχή μετατραυματικού στρες. Με συμπτώματα όπως: διαταραχή στον ύπνο τους, διάχυτο άγχος και υπερδιέγερση, αίσθημα διαρκούς συναγερμού για μία επικείμενη απειλή, νυχτερινή ενούρηση και διαρκή αναζήτηση σωματικής επαφής με τα οικεία τους πρόσωπα. Αυτό που φοβούνται είναι μήπως χάσουν και τα ίδια τα σημαντικά τους πρόσωπα.

Όμως υπάρχουν και γονείς που προσπαθούν να προφυλάξουν τα παιδιά τους και να τους απομακρύνουν από την τρομακτική πραγματικότητα του πολέμου, κάτι που οποίο είναι άσκοπο και επιζήμιο. Τα παιδιά διαθέτουν πλέον ποικίλες πηγές ενημέρωσης, όπως το σχολείο, τους φίλους τους, το Tik Tok, το You Tube. Οι γονείς οφείλουν να πάιρνουν στα σοβαρά τις απορίες και την περιέργεια αλλά και τις αγωνίες των παιδιών τους για τις παγκόσμιες εξελίξεις. Χρειάζεται να συζη-

τούν και να παραμένουν ανοιχτοί χωρίς να κρίνουν αυτό που τα παιδιά έχουν κατανοήσει από τις πληροφορίες που έλαβαν. Συζητώντας και σχολιάζοντας αυτή

την πληροφόρηση που έχουν λάβει τα παιδιά τους καθώς και τις πηγές προέλευσης της, οι γονείς μπορούν να εντοπίσουν πηγές παραπληροφόρησης και ψευδών ειδήσεων, οι οποίες μεγιστοποιούν τον φόβο και την αγωνία τους.

Όποια και αν είναι η ιδεολογική και πολιτική τοποθέτηση των γονέων, καλό είναι να ενισχύουν την περιέργεια και το ενδιαφέρον των παιδιών τους για όσα συμβαίνουν στον κόσμο, να ευνοούν τον διάλογο και να ενισχύουν τρόπους αναζήτησης ειρηνικών λύσεων στις διαφορές τους με φίλους και τα πρόσωπα του περιβάλλοντος τους. Επίσης να ευνοούν και να τους επιτρέπουν να εκφράζουν τους φόβους και τις αγωνίες τους. Ακόμη και αν τα παιδιά σε έναν πρώτο χρόνο αρνηθούν ότι κάτι τα φοβίζει και τους δημιουργεί αγωνία σε ο,τι αφορά τον πόλεμο, οι γονείς μπορούν να δείξουν ενσυναίσθηση σε αυτό χωρίς να τα πιέζουν να εκφραστούν. Όμως, προτάσεις όπως: «Είναι τρομακτικό για εμάς τους μεγάλους να βλέπουμε να εξελίσσεται ένας πόλεμος, αλλά μαζί θα σκεφθούμε και θα επεξεργαστούμε αυτά που νοιώθουμε και θα προχωρήσουμε παρακάτω», είναι πολύ καθησυχαστικές για ένα παιδί. Ο θυμός και η αναστάτωση του γονέα, αναστάτωνται ακόμη περισσότερο το παιδί.

Στην διάρκεια του δευτέρου Παγκοσμίου πολέμου η Βρετανική κυβέρνηση εκπόνησε ένα σχέδιο απομάκρυνσης των παιδιών από το Λονδίνο και τις μεγάλες πόλεις της χώρας για να τα προστατέψουν από τους βομβαρδισμούς. Ο μεγάλος Βρετανός Ψυχαναπλυτής D.W.Winnicott έκανε από το 1939 μέχρι το 1945 ραδιοφωνικές εκπομπές στο BBC, προκειμένου να υποστηρίξει τους γονείς που βίωναν τον αποχωρισμό από τα παιδιά τους αλλά και τις οικογένειες που τα υποδέχονταν για φιλοξενία. Στην πρώτη από τις εκπομπές αυτές το 1939, ο D.W.Winnicott τονίζοντας την ένταση των συναισθημάτων των γονέων, που αποχωρίζονταν τα παιδιά τους έδωσε ιδιαίτερη έμφαση στην οδύνη των μητέρων. Σε μία επόμενη εκπομπή το 1945, τόνισε το χρέος της κοινωνίας προς τις οικογένειες υποδοχής των παιδιών, τονίζοντας την δυσκολία του έργου που τους ανατέθηκε, υπενθυμίζοντας πόσο πολύ υποφέρουν τα παιδιά όλα αυτά τα χρόνια του αποχωρισμού που ζούν μακριά από την οικογένεια τους. Αυτή η καθολική Ψυχοκοινωνία

(Συνέχεια στη σελ. 5)

Πώς να μιλήσουμε στα παιδιά για τον πόλεμο, την απώλεια και για αυτούς που χάνουν την πατρίδα τους

(Συνέχεια από τη σελ. 4)

λογική ανάλυση που πρότεινε μέσω των ραδιοφωνικών εκπομπών του στο BBC, είχε ως στόχο την ανάδειξη του ότι η απάλυνση και ανακούφιση από το επώδυνο σοκ του αποχωρισμού, επέρχεται από την αναγκαιότητα να υπάρχει δημόσια αναγνώριση των δεινών που υφίστανται οι οικογένειες λόγω αυτού. Κάτι τέτοιο οδηγεί από το καθεστώς μίας εμπειρίας ιδιωτικής τραγωδίας στο καθεστώς της κοινής εμπειρίας, που μπορεί να διαμοιράζεται. Μέσω αυτών των εκπομπών ο D.W.Winnicott, πέρασε το μήνυμα της αναγκαιότητας απομάκρυνσης των παιδιών από τις οικογένειες τους μέσω της κοινής κατανόησης και αναγνώρισης της βαθειάς οδύνης που αυτή η κρατική πολιτική επέφερε. Αυτή του η παρέμβαση, ταυτοχρόνως Ψυχολογική και πολιτική, όχι μόνο βοήθησε στην διάχυση Ψυχαναλυτικών εννοιών αλλά και συγκράτησε την αγωνία και την οργή των οικογενειών. Σε μία μεταγενέστερη εκπομπή του το 1960, αναφερόμενος στα διδάγματα που πήρε από την εμπειρία του πολέμου, ανέφερε ότι κατά τους εναέριους βομβαρδισμούς, τα παιδιά δεν φοβόντουσαν τις βόμβες. Αντιθέτως, επηρεάζονταν πολύ ευθύς ως οι μητέρες βίωναν πανικό. Το 1941, στο κείμενο που αναφέρεται στα αποτελέσματα της απομάκρυνσης των παιδιών, ο την καταδίκασε σκληρά. Έγραψε:

«Η απομάκρυνση των παιδιών ήταν αναπόφευκτη. Χρειάστηκε ένας πόλεμος για να αποκτήσουμε την εμπειρία των δεινών που αυτή και η εξορία επέφεραν. Θεωρώ ότι η απομάκρυνση μόνο τραγωδίες μπορεί να επιφέρει: είτε τα παιδιά διαταράσσονται συναισθηματικά και το πιθανότερο είναι ότι δεν θα συνέλθουν πλήρως ποτέ, ή είναι ευτυχισμένα μετά την απομάκρυνση και τοπιθέτηση τους σε οικογένεια υποδοχής, οπότε οι γονείς είναι αυτοί που υποφέρουν διότι πείθονται ότι κανείς πλέον δεν τους έχει ανάγκη, ούτε καν τα παιδιά τους. Κατά την γνώμη μου το μόνο θετικό στοιχείο της απομάκρυνσης είναι ότι απέτυχε».

Κάτι που μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα είναι ότι σε καταστάσεις μεγάλης κρίσης και αποσταθεροποίησης της οικογενειακής και κοινωνικής βάσης ασφάλειας, αυτό που προσδιορίζει τις αντιδράσεις και τις συμπειφορές των παιδιών είναι η στάση των γονέων, όχι μόνο μέσω των εκπεφρασμένων θέσεων τους. Κυρίως, οι αναπαραστάσεις- συνειδητές και ασυνειδητές- των γονέων για την τρέχουσα συνθήκη.

Μπροστά στην ασύλληπτη και απερίγραπτη οδύνη και τις απώλειες σε πολλαπλά επίπεδα που επιβάλει ο πόλεμος στην ζωή των παιδιών, ακόμη και σε αυτά που τον ζουν έμμεσα, χωρίς να είναι τα ίδια εκτεθειμένα, δεν υπάρχουν σαφείς και προβλέψιμες λύσεις και προτάσεις για την αποφυγή των συνεπειών του στον ανθρώπινο ψυχισμό. Μόνο σε έναν δεύτερο χρόνο, στο μεθύστερο, θα αντιληφθούμε το τότε ψυχικό βίωμα. Μέχρι τότε, τα ασφαλή εργαλεία επεξεργασίας αλλά και επανόρθωσης, έστω μερικής, αυτής της βαθειάς τραυματικής και αποσταθεροποιητικής για όλους μας συνθήκης, δεν είναι άλλα από το παιχνίδι και την δημιουργικότητα. Αυτά μας επιτρέπουν, ιδιαιτέρως στα παιδιά να βγούμε από την θέση του θύματος που παθητικά υφίσταται. Στο Ο πολιτισμός πηγή δυστυχίας ο S. Freud έγραψε «ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ είναι η πάλη για την ζωή». Παραμένοντας ευάλωτοι, αλλά διατηρώντας την ψυχική εγγύτητα και την πάλη για την Ζωή, μόνο έτσι μπορούμε να μετασχηματίσουμε το τραύμα σε μία ψυχική εμπειρία, ενταγμένη στη ροή της της ιστορίας μας.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΚΑΡΑΪΣΚΟΣ, MD ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

Ειδικευθείς εις Α' Χειρουργική Κλινική ΓΝΑ "ΛΑΪΚΟ"
Μετεκπαιδεύεις εις Montefiore Medical Center, New York, USA
**ΛΑΠΑΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ
ΚΗΛΕΣ - ΧΟΛΟΚΥΣΤΟΠΑΘΕΙΕΣ
ΘΥΡΕΟΕΙΔΟΠΑΘΕΙΕΣ - ΠΑΘΗΣΕΙΣ ΜΑΣΤΟΥ
ΔΙΑΒΗΤΙΚΟ ΠΟΔΙ - ΣΠΙΛΟΙ - ΛΙΠΟΜΑΤΑ**

Πλ. Μεσσολογγίου 7, Παγκράτι 210 9656291 - 6972728331
www.ikaraiskos.gr ikaraiskos.gr@gmx.com

f Ιωάννης Ν. Καραϊσκος, Γενικός Χειρουργός
Διεύθυνση 2ου Ιατρείου: Ηφαίστου 4 - 6, Πλατεία Βάρης
(Εναντί Ι. Ν. Εισοδίων Θεοτόκου)

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

1. Δέσποινα Μπανούση - Καλτσά	20 €
2. Καλυβώτη - Αναστασίου Βασιλική	20 €
3. Σιμόπουλος Ευστράτιος	50 €
4. Δημήτριος Κων. Κούτσικας	50 €
5. Μεταφορά NB039702	30 €
6. Σοφία Φιλ. Τζόγια	25 €
7. Ευαγγελία Κλασίνα - Φακίτσα	20 €
8. Γιούλα Χ. Μαντά Μελισσού	20 €
9. Στυλιανή Οικονόμου	20 €
10. Παρασκευή Αντ. Οικονόμου	10 €

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Στο προηγούμενο φύλο και στη συνδρομή της ΚΑΣΙΑΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑ γράφτηκε το ποσό των 20 ευρώ αντί των 30 ευρώ, που είναι το σωστό. Ζητούμε συγγνώμη και επανορθώνουμε.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Τα ονόματα των συνδρομητών, που παρουσιάζονται στην παραπάνω στήλη, αναγράφονται με την σειρά, που είναι καταγεγραμμένα στο βιβλίο ταμείου του Συλλόγου, για την διευκόλυνση της Εξελεγκτικής Επιτροπής.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΔΗΜ. ΜΠΟΥΛΟΥΖΟΥ

Έχουμε ένα τόσο ταλαντούχο κορίτσι που μας συγκινεί με τη μελωδική φωνή της και την αέρινη παρουσία της με το βιολί πάνω στη σκηνή.

Έχει, ήδη, μία αξιόλογη πορεία δίπλα σε σπουδαίους καλλιτέχνες όπως ο Γιάννης Κότσιρας, η Γιώτα Νεγκα και όχι μόνο. Την έχουμε καμαρώσει σε μουσικές σκηνές, σε φεστιβάλ και συναυλίες, σε τηλεοπτικές μουσικές εκπομπές, στο ραδιόφωνο, σε περιοδείες ανά την Ελλάδα αλλά και το εξωτερικό. Το Δεκέμβριο την απολαύσαμε στο Μπαράκι της Διδότου και το Μάρτιο ταξίδεψε στο μακρινό Σίδνεϋ.

Ο λόγος για την πανέμορφη Δήμητρα Μπουλούζου. Της αξίζουν συγχαρητήρια κι ευχές για πολλές ακόμη επιτυχίες στη διαδρομή της.

Τη στηρίζουμε και περιμένουμε να τη δούμε στα πάτρια εδάφη, επίσης!

Γιώτα Μπιλίρη

25η ΜΑΡΤΙΟΥ

Η 25η Μαρτίου είναι μέρα αργίας που έχει διπλή σημασία για τους Έλληνες. Είναι θρησκευτική και εθνική γιορτή. Είναι θρησκευτική, γιατί γιορτάζουμε τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου και εθνική, γιατί η ημέρα αυτή σηματοδοτεί την έναρξη της ελληνικής επανάστασης ενάντια στην οθωμανική κυριαρχία το 1821.

Με τη λέξη Ευαγγελισμός αναφερόμαστε στη χαρμόσυνη ειδηση για τον Χριστιανισμό, της επικείμενης γέννησης του Ιησού Χριστού, που δόθηκε από τον αρχάγγελο Γαβριήλ προς την Μαριάμ. Επίσης, με τον ίδιο όρο αναφερόμαστε στην εκκλησιαστική θεομητορική εσορτή που τελείται την 25η Μαρτίου προς ανάμνηση του γεγονότος αυτού. Ευαγγελισμός σημαίνει αναγγελία χαρμόσυνης ειδησης και επυμολογικά προέρχεται από το ευάγγελος (=ευ+άγγελος < αγγέλω).

Επίσης, στις 25 Μαρτίου 1821 ξεκίνησε η Ελληνική Επανάσταση ενάντια στην τουρκική σκλαβιά που κρατούσε την Ελλάδα δέσμια για 400 χρόνια. Ήταν η εποχή εκείνη που ωρίμασαν οι συνθήκες και οι καταστάσεις για το ξεσήκωμα του ελληνισμού. Η επανάσταση ξεκίνησε από τα νότια διαμερίσματα του

Πώς μπορείτε να στέλνετε:

1. Επιστολές

- Ταχυδρομικώς: Πατησίων 4, Αθήνα 10677. Τηλ.- Fax: 210- 3819693
 - Στο e-mail: sylogos.kaitsa@gmail.com

2. Συνδρομές και οικονομικές ενισχύσεις

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ με IBAN No

GR9601101550000155-29619031

Ευελπιστούμε ότι θα ανταποκριθούν
όλοι οι συγχωριανοί στην έκκλησή μας

ΤΟ Δ.Σ. ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΕΙ – ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΙ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας υπενθυμίζει και εκ νέου ενημερώνει τα μέλη του Συλλόγου, τους φίλους και τους αναγνώτες της «ΚΑΙΤΣΑΣ» ότι:

1. Σε καμία περίπτωση δεν λογοκρίνει άρθρα, που αποστέλλονται προς δημοσίευση στην εφημερίδα μας. Αυτό σημαίνει ότι τα άρθρα δημοσιεύονται, όπως ακριβώς μας τα αποστέλλει προς δημοσίευση ο συγγραφέας τους.
 2. Όταν υπάρχουν επιφυλάξεις, ότι τα άρθρα περιέχουν αναληθές περιεχόμενο, τίθενται προς εκτενή συζήτηση σε συνεδριάσεις του Δ.Σ. και για την δημοσίευση ή μη, αποφασίζει η πλειοψηφία των μελών του Δ.Σ.
 3. Σε καμία περίπτωση δεν δημοσιεύει άρθρα, που περιέχουν υβριστικό περιεχόμενο, πράγμα, το οποίο θέτει σε υποβάθμιση το πολιτισμικό περιεχόμενο της εφημερίδας ή σε κίνδυνο προσφυγών.
 4. Όλα τα άρθρα, όπως σημειώνουμε σε κάθε φύλλο, απηχούν τις απόψεις των συγγραφέων τους και όχι κατ' ανάγκη εκείνες του Δ.Σ.

νήσου καθώς και σε άλλες περιοχές (Σάλωνα, Γαλαξίδι, Λιβαδειά, Αταλάντη).

Τον Απρίλιο η επανάσταση απλώθηκε στις Σπέτσες, στα Ψαρά, στην Ύδρα, στην Κάσο, στη Μύκονο, στην Αττική και σε άλλες περιοχές. Στους επόμενους μήνες η επανάσταση απλώθηκε και στις υπόλοιπες περιοχές. Ως ημέρα κήρυξης της Επαναστάσεως αναγνωρίζεται επίσημα η 25η Μαρτίου. Εκείνη τη μέρα συγκεντρώθηκε στην Αγία Λαύρα μεγάλο πλήθος στρατιωτικών δυνάμεων και ο Παλαιών Πατρών Γερμανός ευλόγησε και κήρυξε το ξεκίνημα του επαναστατικού αγώνα. Εκεί, παρουσία προκρίτων και οπλαρχηγών, υψώθηκε το λάβαρο του αγώνα και δόθηκε ο όρκος «Ελευθερία ή θάνατος», ενώ οι πολεμιστές κρατούσαν γυμνά τα σπαθιά τους και τα καριοφύλια βροντούσαν.

Έκτοτε, η 25 Μαρτίου γιορτάζεται από όλους τους Έλληνες και συνηθίζεται να παρουσιάζει η κάθε περιοχή τις δυνάμεις της, τους νέους και τμήμα του στρατού, που παρελάσουν σε ανάμνηση της τότε συγκεντρωσης του στρατού και της λαμπρής εκείνης ημέρας που οι σκλαβωμένοι Έλληνες έπαψαν να είναι ραγιάδες (ραγιάς = ο μη μουσουλμάνος υπόδουλος υπήκοος της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας).

Έθιμα και Παραδόσεις:

- Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου, είναι από τις μεγαλύτερες γιορτές της Εκκλησίας μας. Είναι ημέρα χαράς και αγαλλίασης. Για αυτόν τον λόγο την ημέρα του Ευαγγελισμού διακόπτεται για μία ημέρα η νηστεία της Σαρακοστής και επιτρέπεται η κατανάλωση ιχθύος. Η Εκκλησία επιτρέπει την βρώση ψαριών ακόμα και αν ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου πέσει μέσα στην Μεγάλη Εβδομάδα.
 - Η ημέρα αυτή είναι ημέρα αργίας. Η παράδοση λέει ότι αυτήν την ημέρα ούτε τα χελιδόνια δεν χτίζουν τις φωλιές τους.
 - Σε κάποιες περιοχές της πατρίδας μας, την ημέρα αυτή, τα παιδιά βγάζουν από τα χέρια τους τα «Μαρτάκια» και τα αφήνουν πάνω στις τριανταφυλλιές ή σε κλαδιά δέντρων, για να τα πάρουν τα χελιδόνια και να χτίσουν τις φωλιές τους.
 - Με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, όπου υπάρχουν Χριστιανοί αυτή την ημέρα γιορτάζουν την χαρμόσυνη είδηση του Αρχαγγέλου και τιμούν την Παναγία.

ΛΟΓΙΣΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

Εθέλη Κ. Φακίτσα

Λογιστής Φοροτεχνικός Α' Τάξης

 2232 300642
6973 701661

 elenafakitsa@hotmail.com

Δομοκός (Πλατεία Κοτρών)

Ποιοτικές Λογιστικές Υπηρεσίες Επιχειρήσεων και Ιδιωτών

**Μηχανογραφική τήρηση βιβλίων
Δηλώσεις Φυσικών – Νομικών προσώπων
Ενάρξεις – Μεταβολές – Διακοπές επιχειρήσεων**

ΙΣΤΟΡΙΕΣ.....

Σαυτή τη στήλη, λέμε να γράφουμε διάφορες ιστορίες διασκεδαστικές, σύγχρονες, παλιές, επιστημονικές, αθλητικές, πολιτικές, ιατρικές, μαθητικές, προσωπικές, κοινωνικές, καθημερινές και γενικότερα διδακτικές... Στείλε μας κι εσύ τη δική σου... Κι αν είναι ιστορία ΚΑΪΤΣΙΩΤΙΚΗ ή της περιοχής θα την συμπεριλάβουμε στη Συλλογή για την ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΑΪΤΣΑΣ... Το Δ.Σ.

Ο εγωιστής Γίγαντας

Κάθε απόγευμα γυρίζοντας απ' το σχολείο, τα παιδιά πήγαιναν να πάιξουν στον κήπο του Γίγαντα.

Ήταν ένας τεράστιος πανέμορφος κήπος, με μαλακό πράσινο γρασίδι. Εδώ κι εκεί στο γρασίδι ξεπρόβαλλαν υπέροχα λουλούδια, σαν αστέρια, και υπήρχαν και δώδεκα ροδακινιές που την άνοιξη φούντωναν από λεπτοκαμώμενα ροζ και λευκά λουλουδάκια, και το φθινόπωρο ήταν φορτωμένες νόστιμα φρούτα. Τα πουλιά κάθονταν πάνω στα δέντρα και τραγουδούσαν τόσο γλυκά, που τα παιδιά συνήθιζαν να σταματούν το παιχνίδι τους για να τ' ακούσουν. «Πόσο ευτυχισμένα είμαστε εδώ!» φώναζαν με χαρά το ένα στο άλλο.

Μία μέρα, ο Γίγαντας γύρισε. Είχε πάει να επισκεφτεί το φίλο του, το Δράκο της Κορνουάλης, κι είχε μείνει μαζί του εφτά ολόκληρα χρόνια. Όταν πέρασαν τα εφτά χρόνια, είχε πει όλα σάς είχε να πει, μιας και οι κουβέντες του ήταν μετρημένες, κι έτσι αποφάσισε να γυρίσει στο δικό του κάστρο. Μόλις έφτασε, είδε τα παιδιά να πάιζουν στον κήπο.

«Τι κάνετε εκεί πέρα;» φώναξε με τραχιά φωνή, και τα παιδιά σκόρπισαν μακριά.

«Ο κήπος μου είναι κήπος μου» είπε ο Γίγαντας «και βάλτε καλά στο μυαλουδάκι σας πως δε σκοπεύω να αφήσω κανένα να πάιζει εδώ εκτός από τον εαυτό μου». Κι έτσι έχτισε ολόγυρα έναν πανύψηλο τοίχο, κι έβαλε μια πινακίδα που έλεγε: ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΣΕ ΟΛΟΥΣ

«Ήταν στ' αλήθεια ένας πολύ εγωιστής Γίγαντας.

Τα καημένα τα παιδιά δεν είχαν πια πού να πάιξουν. Προσπάθησαν να πάιξουν στο δρόμο, όμως ο δρόμος ήταν πολύ σκονισμένος και γεμάτος τραχιές πέτρες και δεν τους άρεσε. Συνήθιζαν να σκαρφαλώνουν στον ψηλό τοίχο, όταν τελείωναν τα μαθήματά τους, και να μιλούν για τον όμορφο κήπο. «Τι όμορφα που ήταν τότε» έλεγαν μεταξύ τους.

Όπου ήρθε η Άνοιξη, και στη χώρα, απ' άκρη σ' άκρη, ξεπρόβαλαν μικρά μπουμπούκια και πουλιά. Μονάχα στον κήπο του εγωιστή Γίγαντα δεν έλεγε να τελειώσει ο χειμώνας.

Τα πουλιά δεν ήθελαν να τραγουδούν σ' αυτόν, μιας και δεν υπήρχαν παιδιά, και τα λουλούδια ξεχνούσαν ν' ανθίσουν. Κάποτε, ένα όμορφο λουλουδάκι έβγαλε το κεφάλι του από το γρασίδι, σαν είδε όμως την απαγορευτική πινακίδα τόσο λυπτήθηκε για τα παιδιά, που γλίστρησε και πάλι στη γη κι αποκοιμήθηκε ξανά. Οι μόνοι που χάιρονταν ήταν το Χιόνι κι η Παγωνιά. «Πάει, τον έχασε η Άνοιξη τούτον εδώ τον κήπο» ξεφώνιζαν «κι έτσι θα ζήσουμε εδώ όλο το χρόνο». Το Χιόνι σκέπασε το χορτάρι με την τεράστια λευκή του κάπα, κι η Παγωνιά έβαψε όλα τα δέντρα ασημά. Κι ύστερα προσκάλεσαν και τον Βοριά να τους κάνει συντροφιά, κι ήρθε κι αυτός. Ήταν κουκουλωμένος με γουναρικά ως τ' αυτιά, κι όλη μέρα βρυχόταν στον κήπο και πετούσε τα καπάκια από τις καπνοδόχους χάμω. «Σπουδαίο μέρος ετούτο» είπε. «Θα πρεπε να πούμε και στο Χαλάζι να μας επισκεφτείν». Κι έτσι ήρθε και το Χαλάζι. Κάθε μέρα, επί τρεις ώρες, σφυροκοπούσε τη στέγη του κάστρου, ώσπου έσπασε τα περισσότερα κεραμίδια, κι ύστερα όρμησε στον κήπο και τριγυρούσε όσο πιο γοργά μπορούσε. Ήταν ντυμένο στα γκρίζα κι η ανάσα του ήταν παγωμένη.

«Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί αργεί τόσο η Άνοιξη φέτος» είπε ο εγωιστής Γίγαντας, που καθόταν στο παράθυρό του κι έβλεπε τον κατάλευκο παγωμένο κήπο του. «Μακάρι ν' αλλάξει λίγο ο καιρός».

Όμως ποτέ δεν ήρθε η Άνοιξη, ούτε το Καλοκαίρι. Το Φθινόπωρο έφερε χρυσαφένιους καρπούς σ' όλους τους κήπους. Άλλα στου Γίγαντα τον κήπο ούτε έναν δεν έφερε. «Είναι πολύ εγωιστής» είπε. Κι έτσι ήταν πάντα Χειμώνας εκεί. Βοριάς και Χαλάζι, Χιόνι και Παγωνιά χόρευαν αδιάκοπα ανάμεσα στα δέντρα.

Ένα πρώι μου ο Γίγαντας ήταν ξαπλωμένος στο κρεβάτι του, άκουσε μια υπέροχη μελωδία. Τόσο γλυκά χαίδεψε τ' αυτιά του, που για μια στιγμή νόμισε πως ήταν οι μουσικοί του Βασιλιά που περνούσαν από τα μέρη του. Ήταν ένας μικρούλης σπίνος που τραγουδούσε έξω από το παραθύρι του. Είχε όμως τόσον καιρό ν' ακούσει πουλί να κελαηδάει στον κήπο του, που του φάνηκε πως ήταν η πιο γλυκιά μελωδία στον κόσμο. Εκείνη την ώρα το Χαλάζι έπαψε να χορεύει πάνω από το κεφάλι του κι ο Βοριάς επαψέ να βρυχάται, κι ένα υπέροχο μεθυστικό άρωμα ξεχύθηκε από το ανοιχτό παραθυρόφυλλο. «Μου φαίνεται πως επιτέλους ήρθε η Άνοιξη» είπε ο Γίγαντας. Πετάχτηκε από το κρεβάτι του και κοίταξε έξω. Και τι να δει;

Μπροστά στα μάτια του παρουσιάστηκε το πιο υπέροχο θέαμα. Μέσα από μια μικρή σχισμή στον τοίχο είχαν ξεγλυτστρήσει τα παιδιά στον κήπο και κάθονταν πάνω στα κλαδιά του δέντρου. Σε κάθε δέντρο, όσο έβλεπε το μάτι του, καθόταν κι ένα μικρό παιδάκι. Και τα δέντρα έκαναν τέτοιες χαρές που είχαν γυρίσει πίσω τα παιδιά, που γέμισαν μπουμπούκια και κουνούπια στα κλαδιά τους τρυφερά πάνω από τα παιδικά κεφαλάκια. Τα πουλιά φτερούγιζαν ολόγυρα κελαηδώντας ευτυχισμένα, και τα λουλούδια ανασήκωναν τα κεφάλι τους ανάμεσα στο πράσινο γρασίδι και γελούσαν. Ήταν μια υπέροχη σκηνή, μονάχα που σε μια γωνιά του κήπου ήταν ακόμα χειμωνιά. Ήταν η πιο απομακρυσμένη γωνιά του κήπου, κι εκεί καθόταν

ένα μικρό αγοράκι. Ήταν τόσο μικρό, που δεν έφτανε να σκαρφαλώσει στα κλαδιά του δέντρου, κι έκανε κύκλους γύρω από αυτό, κλαίγοντας πικρά. Το δέντρο το καημένο ήταν ακόμα σκεπασμένο από χιόνι και παγνιά, κι ο Βοριάς φυσούσε μανιασμένα πάνω του. «Σκαρφάλωσε, μικρό αγόρι!» έλεγε το Δέντρο, κι έγερνε τα κλαδιά του όσο πιο χαμηλά μπορούσε. Άδικος κόπος, το αγόρι ήταν πολύ μικροκαμώμενό.

Κοιτάζοντας έξω, ο Γίγαντας ένιωσε την καρδιά του να ραγίζει. «Τι εγωιστής που ήμουν!» είπε. «Τώρα καταλαβαίνω γιατί δεν ερχόταν η Άνοιξη εδώ. Θ' ανεβάσω τούτο το αγοράκι πάνω στο δέντρο κι ύστερα θα γκρεμίσω τον τοίχο, κι ο κήπος μου θα 'ναι για πάντα ο παιχνιδότοπος των παιδιών». Στ' αλήθεια, είχε πολύ στενοχωρηθεί για ό,τι είχε κάνει.

Κι έτσι, κατέβηκε τις σκάλες, άνοιξε απαλά την πόρτα και βγήκε στον κήπο. Όμως, σαν τον είδαν τα παιδιά φοβηθήκαν τόσο πολύ, που έτρεξαν μακριά και στον κήπο ξαναγύρισε ο Χειμώνας. Μονάχα το μικρό αγόρι δεν έτρεξε να σωθεί, γιατί τα μάτια του ήταν τόσο γεμάτα δάκρυα, που δεν είδε το Γίγαντα που πλησίαζε. Ο Γίγαντας ζύγωσε στα κλεφτά, το πήρε τρυφερά στο χέρι του και το ακούμπησε πάνω στο δέντρο. Κι ευθύς το δέντρο άνθισε και τα πουλιά ήρθαν να κελαηδήσουν στα κλαδιά του, και το μικρό αγόρι άνοιξε τα δυο του χέρια, αγκάλιασε το λαιμό του Γίγαντα και τον φίλησε. Και τ' άλλα παιδιά, σαν είδαν πως ο Γίγαντας δεν ήταν πια κακός, γύρισαν πίσω τρέχοντας και μαζί τους γύρισε κι η Άνοιξη.

«Δικός σας είναι πια τούτος ο κήπος, παιδιά μου!» είπε ο Γίγαντας, και μ' ένα τεράστιο τοεκούρι γκρέμισε τον τοίχο. Και το καταμεσήμερο, που πήγαιναν οι άνθρωποι στην αγορά, είδαν το Γίγαντα να παίζει με τα παιδιά στον πόλιο μορφού κήπου που είχαν δει ποτέ τους.

Έπαιζαν δόλι μέρα, και το απόγευμα έτρεξαν κοντά στο Γίγαντα για να τον αποχαιρετήσουν.

«Μα, πού είναι ο μικρός σας φίλος;» ρώτησε εκείνος. «Το αγόρι που απίθωσα στο δέντρο». Ο Γίγαντας το αγαπούσε για κείνο το γλυκό φίλι που του είχε δώσει.

«Δεν ξέρουμε» είπαν τα παιδιά «χάθηκε».

«Πρέπει να του πείτε να φροντίσει αύριο να είν' εδώ» είπε ο Γίγαντας. Όμως τα παιδιά είπαν πως δεν ήξεραν πού ζούσε, και ποτέ στη ζωή τους δεν το είχαν ξαναδεί. Ο Γίγαντας ένιωσε απέραντη θλίψη.

Κάθε απόγευμα, όταν τέλειωναν το σχολείο, τα παιδιά έρχονταν κι έπαιζαν με το Γίγαντα. Όμως το μικρό αγόρι, που τόσο αγαπούσε ο Γίγαντας, δεν ξαναφάνηκε ποτέ. Ο Γίγαντας ήταν πολύ τρυφερός με όλα τα παιδιά, κι ο όμως νοσταλγούσε το μικρό του φίλο. «Πώς θα θέλα να τον ξανάβλεπα!» έλεγε συχνά.

Τα χρόνια πέρασαν, κι ο Γίγαντας γέρασε κι έσβησε η δύναμή του. Δεν μπορούσε πια να παίξει, κι έτσι καθόταν σε μια τεράστια πολυθρόνα, έβλεπε τα παιδιά να παίζουν και θαύμαζε τον κήπο του. «Έχω τόσα όμορφα λουλούδια» είπε «κι ο όμως, τα παιδιά είναι τα πιο όμορφα απ' όλα τα λουλούδια».

Ένα χειμωνιάτικο πρωινό, καθώς η ντυνόταν, κοίταξε έξω από το παράθυρό του. Τώρα πια δε μισούσε το Χειμώνα, γιατί ήξερε πως ο Χειμώνας ήταν απλώς της Άνοιξης, και πως τα λουλούδια ξεκουράζονταν. Ξάφνου, έτριψε κατάπληκτος τα μάτια του και κοίταξε, μην μπορώντας να πιστέψει αυτό που έβλεπε. Ήταν στ' αλήθεια ένα υπέροχο θέαμα. Στην απομακρυσμένη γωνιά του κήπου ήταν ένα δέντρο φορτωμένο υπέροχα κατάλευκα λουλούδια. Τα κλαδιά του ήταν ολόχρυσα, κι ασημένια φρούτα κρέμονταν ανάμεσά τους. Κι από πάνω στεκόταν το μικρό αγόρι που είχε τόσο αγαπήσει.

Ο Γίγαντας έτρεξε κάτω με απερίγραπτη χαρά και βγήκε στον κήπο. Διέσχισε βιαστικά το γρασίδι και πλησίασε το παιδί. Κι όταν έφτασε πολύ κοντά του, το πρόσωπό του φούντωσε από θυμό κι είπε: «Ποιος τόλμησε να σε πληγώσει;». Στα χέρια του παιδιού ήταν τα σημάδια από δυο καρφιά και στα μικρά ποδαράκια πάλι σημάδια από καρφιά.

«Ποιος τόλμησε να σε πληγώσει;» φώναξε ο Γίγαντας. «Πες μου, κι εγώ θα βγάλω το μεγάλο μου σπαθί και θα τον μακελέψω».

«Όχι! Μη!» απάντησε το παιδί «αυτές εδώ είν' οι πληγές της Αγάπης». «Ποιος είσαι;» είπε ο Γίγαντας, κι ένα αλλόκοτο δέος τον τύλιξε καθώς έπεφτε μπροστά στα πόδια του παιδιού.

Το παιδί χαμογέλασε στο Γίγαντα και του είπε: «Κάποτε μ' άφησες να παίξω στον κήπο σου, γι' αυτό κι σήμερα θα 'ρθεις μαζί μου στο δίκιο μου κήπο, στον Παράδεισο».

Κι όταν τα παιδιά έτρεξαν το απόγευμα στον κήπο, βρήκαν κάτω από το δέντρο το Γίγαντα νεκρό, σκεπασμένο με κατάλευκα λουλούδια.

«Οσκαρ Ουάιλντ, Ιστορίες για παιδιά, μιτρ. Άννα Παπασταύρου, εκδ. Παπαδόπουλος»

Ένα παραμύθι για μεγάλους και μικρούς, για ν' ανοίξει ένα παραθυράκι στην σκέψη και στην καρδιά μας. «Αγάπη δε μή έχω, ουδέν ειμί». Υπεράνω όλων η αγάπη!

Επιλογή κειμένου: Μαρία Γεωργ.

Ασπρόμαυρες αναμνήσεις από το χωριό μας.

(ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΧΕΙΟ του ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΡΑΪΣΚΟΥ)

Έτος 1950. Από τη χειροτονία του αειμνήστου παπα-Γιάννη Καρατσαλή

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ:

Στις φωτογραφίες της τελευταίας σελίδας του προηγούμενου φύλλου (121) κάνουμε τις παρακάτω διορθώσεις:

- Το όνομα της συζύγου του Απόστολου Μπούρα είναι **Άννα Τριανταφύλλου** και όχι **Γεωργία**, αλλά δεν φαίνεται στη φωτογραφία.
- Στην πρώτη φωτογραφία η δασκάλα δεν αναγνωρίζεται.
- Στη δεύτερη φωτογραφία η δασκάλα είναι η **Κούλα Σπυράκη**.
- Τα ονόματα των παιδιών γράφτηκαν αντίστροφα. Δηλαδή κάτω από την πρώτη φωτογραφία γράφτηκαν τα ονόματα της δεύτερης και το αντίστροφο.

*...Για να θυμούνται οι παλιοί
...και να γνωρίσουν
οι νεότεροι....*

Από την Ευδοκία Κ. Οικονόμου

Λέξεις και φράσεις του χωριού - Ντοπιολαπίες:

- Αυτός είναι καλουπίχειρους: ...είναι εύκολος.
- Αφόντας ήρθε: Από τότε πού ήρθε.
- Ζθαρνιέταν καταϊ: Σέρνονταν κάτω.
- Έφερε ένα ντέλου χασ'μούσια: Έφερε ένα σωρό (πολλά) μικροπράγματα για φαγητό (καραμέλες, σοκολάτες, ξηρούς καρπούς κ.λπ.).
- Φόραγε κατσιούλα: Φόραγε κουκούλα, σκούφο (Συνήθως λέγονταν η κουκούλα της κάπας).